

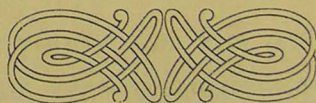
ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

ΤΩ

ΑΓΙΩ, ΑΠΟΣΤΟΛΩ,

ΑΝΔΡΕΑ,

ΤΩ, ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΩ,

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ Α. ΤΟΥΛΑ
1921

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΕΥΦΗΜΟΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΑΝΔΡΕΑΝ
ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ

Ποίημα Νικοδήμου Μοναχοῦ Ἀγιορείτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως,
Τό, Κύριε, εἰσάκουσον· καὶ Θεὸς Κύριος
εἰς Ἦχον δ', καὶ τὸ ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ
πρὸς τὸ Ὁ Ὑψωθείς ἦχος δ'.

Τὸν θεηγόρον Σε καὶ μύστην τοῦ
Λόγου, τὸν πνευματέμφορον καὶ
κήρυκα τῆς εὐσεβείας, πάντες ὕμνοις
εὐφημήσωμεν. Δέξαι οὖν τὴν δέησιν,
τῶν Σε παρακαλούντων, καὶ ἡμᾶς
ἐπίσκεψαι τοὺς σοὺς δούλους,
Ἀνδρέα, καὶ ἐκ παντοίων λύτρωσαι
δεινῶν, ὡς ἐκ τοῦ Δεσπότη Ἀπό-
στολος μέγιστος.

Δόξα, τὸ Αὐτό.

Καὶ νῦν, Οὐ σιωπήσωμεν Θεέ.

Καὶ εὐθὺς τὸν Ν'. Ψαλμόν.

Ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος ἤχος πλ. δ'.

Ὦδή, Α'. πρὸς τό.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἅγιε ἔνδοξε Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ,
Πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ δούλου σου. (α'.)

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγῶν χειμάζουσι
τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ
συμφορῶν νέφη ὄλον με καλύπτου-
σιν, Ἀνδρέα μεγαλώνυμε· ἀλλ' ὡς
πνεύματος θεοῦ ἀκτίνας περιδε-
ξάμενος, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ
τῆς χάριτος.

Ἅγιε ἔνδοξε Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ,

Εξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλί-
ψεων καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν
λυτρωθεὶς, αὐτόπτα τοῦ Χριστοῦ, Σῆ
χάριτι, καὶ γνήσιε Ἀπόστολε, ἀνυμνῶ,
μεγαλύνω τὴν εἰς ἐμὲ προστασίαν
Σου, ὡς κηδεμονίαν καὶ εὐνοίαν.

(α') Ἐνταῦθα μνημονεύει ὁ Τερεῦς τὸ ὄνομα, δι' ὃ ἡ Παρά-
κλησις ψάλλεται.

Δόξα Πατρί.

Νῦν πεπορθῶς ἐπὶ τὴν Σὴν κατ-
έφυγον, Ἀνδρέα, πνευματικὴν
σκέπην, ὡς πρεσβείαν, τὴν πρὸς τὸν
Δεσπότην Σου, ὑπὲρ ἐμοῦ δεόμενος,
ὁ φωτίσας τὰ ἔθνη, καὶ ἐκδιώξας
ἀσέβειαν, δίδαξον καμὲ τὰ σωτήρια.

Καὶ νῦν καὶ αἰί.

Οὐ Σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώτατα,
τὰ μεγαλεῖα τὰ Σά, εἰ μὴ Σὺ
γὰρ Κόρη, πάντοτε προϊστασο, ὑπὲρ
ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ
Σου, τίς ἐκ τοσοῦτου με κλύδωνος,
καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο.

Ὦδή Γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἅγιε ἔνδοξε Ἀπόστολε τοῦ
Χριστοῦ Ἀνδρέα, πρέσβευε, ὑπὲρ
τοῦ δούλου Σου.

Απορήσας ἐκ πάτων, ὀδυνηρῶς
κράζω Σοι· πρόφθασον Ἀπό-
στολε μάκαρ, καὶ σὴν βοήθειαν δός
μοι τῷ δούλῳ Σου, τῷ ταπεινῷ,
Σοὶ βοῶντι, καὶ προσκαλουμένῳ Σε
τὸν εὐεργέτην μου.

Ἅγιε ἔνδοξε Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ
Ἀνδρέα.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως νῦν ἐπ' ἐμοὶ
ἔνδοξε, τὰς εὐεργεσίας Σου
μάκαρ, καὶ προστασίας Σου. Ὅθεν
δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω,
τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον κηδεμονίαν
Σου.

Δόξα Πατρί.

Καταιγίς με χειμάζει τῶν συμφορῶν,
Ἅγιε, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυ-
μῖαι καταποντίζουσιν· ἀλλὰ με
πρόφθασον, Ἀνδρέα μύστα τοῦ
Λόγου, καὶ βυθοῦ ἐξάρπασον τῆς
ἀπογνώσεως.

Καὶ νῦν καὶ αἰί.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέ-
σποινα, Σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ
Κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσί-
ζωος ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ Ἄδου
πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με
ῤεύσαντα.

Τροπ. εἰς τὸν Ἀπόστολον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, Ἀπόστολε,
Σοὺς οἰκέτας, τοὺς πιστῶς προσ-
φυγόντας καὶ πόθῳ τῇ σκέπῃ Σου, ὡς
μύστης, Ἀνδρέα, τοῦ Δεσπότη Σου.

Θεοτοκίον.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενεΐᾳ πανύμνητε
Θεοτόκε ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν
τοῦ σώματος κάκωσιν καὶ ἴασαι τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Καὶ εὐθύς,

Μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς, δι' ὧν
ἡ Παράκλησις γίνεται.

Εἶτα, τὸ Κάθισμα ἤχος β.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προστάτης φρουρὸς γενοῦ μοι τῷ
οἰκέτῃ Σου καὶ πρέσβυς θερμὸς
πρὸς Κύριον σοῦ δέομαι, ὡς αὐτοῦ
Ἀπόστολος, καὶ μιμητὴς ὑπάρχων
Ἀνδρέα, γνήσιος· καὶ ἐκ παντοίων
λύτρωσαι δεινῶν, τοὺς πιστεῖ καὶ πόθῳ
Σοι προστρέχοντας.

ᾠδὴ Δ. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Ἄγιε ἔνδοξε Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ
Ἀνδρέα, πρέσβευε ὑπὲρ
τοῦ δούλου Σου.

Καὶ σοῦ λοιπὸν τῇ σκέπῃ μάκαρ
προσέρχομαι, τῇ πρεσβείᾳ καὶ τῇ
προστασίᾳ Σου, ὃ σὸς ἰκέτης, καὶ ἐκ
ζητῶ, λύσιν τῶν πταισμάτων, Ἀνδρέα
μάκαρ Ἀπόστολε, δεσμεῖν γὰρ καὶ
λύειν, παρὰ Χριστοῦ πλουσίως ἔχεις,
πνευματέμφορος ὅλος γενόμενος.

Ἄγιε ἔνδοξε Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ.

Τὸν ποταμὸν τὸν γλυκερὸν τῶν
χαρίτων Σου, τὸν πλουσίαις δωρε-
αῖς δροσίζοντα, Ἀνδρέα μάκαρ μου
τὴν ψυχὴν· καὶ τὴν προστασίαν τὴν
πρὸς ἐμὲ μεγαλύνω Σου, καὶ ὕμνοις
Σου δοξάζω ταύτην, Ἀπόστολε
Θεόπτα, καὶ προσιτρέχω τῇ Σκέπῃ
Σου, σῶσόν με.

Δόξα Πατρί.

Πῶς ἐξειπεῖν, Σοῦ, κατ' ἀξίαν
δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρος ὑπὲρ
τοῦ κηρύγματος Σοῦ διωγμοὺς καὶ
τὰς συμφορὰς, οἷους τε ὑπέστης,

κινδύνους· μάκαρ Ἀπόστολε καὶ
ταῦτα, ἵνα σώσης τὰ Ἔθνη, σκοτι-
σθέντα, ἀσεβείας τῷ σκότει πανεύ-
φημε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Ἄγνήν, σὲ τὴν Παρθένον
καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω τεῖχος
ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην
κραταίαν, ὄπλον σωτηρίας, μὴ με
παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀηλιπι-
σμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβο-
μένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

ᾠδὴ Ε. Ὁ εἰρμός.

Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ἄγιε ἔνδοξε Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ
πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ δούλου Σου.

Οἱ μισοῦντες με μάτην βέλεμα
ξίφη καὶ λάκκον ἠτύρεπισαν,
καὶ ἐπιζητοῦσι τὸ πανάθλιον σῶμα
σπαράξαι μου καὶ καταβιβάσαι πρὸς
γῆν Ἀνδρέα μυστολέκτα· Ἄλλ' ἐκ
τούτων Σὺ πρόφθασον, σῶσόν με.

Ἄγιε ἔνδοξε Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ.

Απὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ
νόσου καὶ βλάβης με λύτρωσαι,

καὶ τῇ σῇ προστασίᾳ καὶ πρεσβείᾳ
Σου φύλαξον ἄνωγον ἐκ παντὸς
κινδύνου καὶ ἐξ ἐχθρῶν, τῶν πολε-
μούντων, ὧ Ἄνδρέα, Χριστοῦ μου
Ἀπόστολε.

Δόξα Πατρί.

Τί σοι δῶρον προσάξω τῆς εὐχαρι-
στίας, ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῆς
σῆς προστασίας καὶ πρεσβείας θερμῆς
πρὸς τὸν Κύριον; τοιγαροῦν γεραίρω,
ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω Σέ, τὸν
μύστην Χριστοῦ καὶ Ἀπόστολον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εὐχαρίστως βοῶ Σοι, Χαῖρε Μη-
τροπάρθενε· χαῖρε Θεόυμφε·
χαῖρε θεία σκέπη· χαῖρε ὄπλον καὶ
τεῖχος ἀπόρθητον· χαῖρε προστασία
καὶ βοηθὸς καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ
προστροχόντων ἐκ πίστεως.

Ἦδη στ'.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ἄγιε ἔνδοξε Ἀπόστολε τοῦ
Χριστοῦ Ἄνδρέα, πρέσβευε
ὑπὲρ τοῦ δούλου Σου.

Τὰ Νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν
τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρ-

δίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦσί μοι
μάκαρ· ἀλλ' ὁ κηρύξας τὸ φῶς τὸ
τῆς χάριτος, φωτί με φώτισον, ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις, Ἄνδρέα πανεύφημε.

Ἄγιε ἔνδοξε Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ
Ἄνδρέα.

Οὐ κρύπτω Σου τὸν βυθὸν τοῦ
ἐλέους, καὶ τὴν χάριν τῶν πολ-
λῶν σου θαυμάτων, μύστα Χριστοῦ,
καὶ Ἀπόστολε μάκαρ, τίς πρὸς ἐμὲ
συμπαθείας Σου Ἄγιε, ἀλλ' ἅπασιν
ὁμολογῶ καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ
φθέγγομαι.

Δόξα Πατρί.

Εκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι ὡς
περ μέλισσαι κηρίον τρισμακάρο,
καὶ τὴν ἐμὴν κατασχούσαι καρδίαν,
κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων.
Ἄλλ' εὐροιμί Σε βοηθὸν καὶ προστά-
την καὶ πρέσβυν Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα,
καὶ τῶν νόσων ἰατρὸν Σε γινώ-
σκω, καὶ παντελεῆ συντριμμὸν τοῦ

θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς ταχυνὴν, Θεοτόκε, ἀντίληψιν.

Τροπάριον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, Ἀπόστολε, τοὺς σοὺς δούλους, τοὺς πιστῶς προσφυγόντας σῆ σκέπη, ὡς μύστης καὶ κῆρυξ τοῦ σοῦ Δεσπότου.

Θεοτοκίον.

Αχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηγεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς τοῦ Ὁνόματος, δι' ὃ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

καὶ μετὰ τὸ, Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλοκοντ. ἤχος β. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον, θεηγόρον, καὶ μαθητὴν τὸν πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον, εὐφημήσωμεν, ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ. καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν Εὐρήκαμεν, δεῦτε, τὸν ποιοῦμενον.

Προκείμενον τοῦ Εὐαγγελίου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς κτλ.

Τὸ Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν « ἦσαν γὰρ ἄλιεῖς », καὶ λέγει αὐτοῖς: Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἄλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δέ, εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δέ, εὐθέως ἀφέντες,

τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν,
 ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν
 ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδά-
 σκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν
 καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς
 Βασιλείας καὶ θεραπέων πᾶσαν
 νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ
 Λαῷ.

Δόξα σοι Κύριε Δόξα σοι.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου πρεσβείαις
 ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις
 Εἶτα Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
 Καὶ τὸ παρὸν Τροπᾶριον, ἦχος πλ β'
 πρὸς τό, Ὅλην ἀποθέμενοι

Χάριν κομισάμενος παρὰ Χριστοῦ
 τοῦ Σωτῆρος, ὡς αὐτοῦ Ἀπό-
 στολος, νέμεις τοῖς τιμῶσί Σε, τὴν
 θεοδόρητον, τὴν αὐτὴν δώρησαι τῷ
 πιστῷ δούλῳ Σου, παρακλήσει
 ἐκζητοῦντί Σοι, δι' ἧς μου φώτισον,
 Κόρας τῆς ψυχῆς ταῖς πρεσβείαις
 Σου, Ἀνδρέα, ὡς Ἀπόστολος καὶ
 ὡς θεῖος κῆρυξ τῆς χάριτος, μύστα
 τῶν ἀρρήτων, θεόπτα θεηγόρε καὶ
 φωστήρ τῆς οἰκουμένης, ἰκέτευε
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς τό:
 Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου
 καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου.
 ὁ λαὸς τό, Κύριε ἐλέησον ἰβ'. Καὶ μετὰ
 τὴν ἐκφώνησιν, τοῦ ἱερέως
 τό, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
 Ἀρχόμεθα τῆς Ζ' Ὡδῆς οὕτω Ἅγιε . .
 Ὡδὴ Ζ' ὁ εἰρμός.

Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἅγιε ἔνδοξε Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ,
 Ἀνδρέα, πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ δούλου σου.

Σκέπη γενοῦ μοι καὶ προστάτης
 τῷ σῷ δούλῳ θεηγόρε, ἀπο-
 ροῦντι νυνὶ ἀπάσης βοηθείας, ἀβοη-
 θήτων δύναμις καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμέ-
 νων.

Ἅγιε ἔνδοξε Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ.

Ολη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ
 νῦν καὶ χεῖλεσι, ὑμνῶ Σε, -ἀ-
 πολαύσας Σε νῦν, προστάτην θεηγόρε.
 Ἄλλ' ὦ τῶν θαυμασίων Σου καὶ
 χαρίτων τῶν μεγίστων!

Δόξα Πατρί.

Βλέπον ἰλέῳ ὄμματί Σου καὶ ἐπί-
 σκεψαι τὴν κάκωσιν, ἣν ἔχω, καὶ
 δεινῶν συμφορῶν ἀπόστολε Ἀνδρέα,

καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι ταῖς
λιταῖς σου πρὸς τὸν Κτίστην.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Φῶς ἢ τεκούσα Θεοτόκε, σκοτι-
σθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων,
φωταγωγήσον σύ, Φωτὸς οὔσα δο-
χείον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα
Σε δοξάζω.

ᾠδὴ Η΄. ὁ εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Ἄγιε ἔνδοξε Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ δούλου σου

Διὰ θεῶν, Ἄνδρέα, πρεσβειῶν Σου
μὴ παρίδης σοφὲ ποντούμενόν
με σάλῳ, ἀλλὰ δίδου μοι χεῖρα βοη-
θείας, καταπονουμένῳ κακώσεσι τοῦ
βίου.

Ἄγιε ἔνδοξε Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ δούλου σου.

Περιστάσεις καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγ-
και εὐροσάν με σοφέ, καὶ συμ-
φοραὶ τοῦ βίου καὶ πειρασμοὶ με
πάντοθεν ἐκύκλωσαν, ἀλλὰ πρόστη-
θί μοι καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταιᾷ
σου σκέπῃ.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν

καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν
καὶ ὑπερυψοῦμεν Αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας

Εν ταῖς ζάλαις ἐφευρόν σε λιμένα,
ἐν ταῖς λύπαις χαρὰν καὶ εὐφρο-
σύνην, ἐν ταῖς νόσοις Ἰατρὸν
πανάριστον, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις
θύστην καὶ προστάτην, Ἄνδρέα θεο-
κῆρυξ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου·
χαῖρε θεία καὶ μανναδόχε στάμνε·
χαῖρε χρυσῇ λυχνία, λαμπὰς ἄσβε-
στε· χαῖρε τῶν παρθένων δόξα καὶ
μητέρων ὠράϊσμα καὶ κλέος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν

καὶ Προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Ψάλλομεν τὸν εἰρμὸν τῆς Ε΄. ᾠδῆς.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα καὶ
ἐν βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρ-
θένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρί-
σαντα, Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Εἶτα, ἄρχεται ὁ πρωτοψάλτης
τοῦ εἰρμοῦ τῆς θ'. Ὡδῆς

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς καὶ
τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα,
ὅτι Θεὸς ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σω-
ματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν
εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
Θεοτόκε, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων,
Ταξιαρχία μεγαλύνουσιν.

Ὁ αὐτὸς πάλιν.

Ἄγιε ἔνδοξε Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ
Ἀνδρέα, πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ δούλου σου.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατὸν
μεγαλεῖα τὰ σά, κῆρυξ πάνσο-
φε, καὶ τὸν βυθὸν τὸν ἀνεξερεύνητον
ἐξειπεῖν τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων
Σου, τῶν τε πεπραγμένων σου καὶ
πολλῶν, τοῖς πόθῳ τε τιμῶσι καὶ
πίστει σε ὑμνοῦσιν, ὡς ἀληθῆ Χρι-
στοῦ Ἀπόστολον.

Ἄγιε ἔνδοξε Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ.

Εν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ
καὶ γεραίρω τὰς θείας σου χά-
ριτας καὶ τὴν πολλὴν δόξαν, ἣν

ἐκτήσω παρὰ Χριστοῦ, καὶ τὰς εὐε-
ργεσίας Σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ,
κηρύττω, μεγαλύνω ψυχῇ τε καὶ καρ-
δίᾳ, Ἀνδρέα, πάντοτε ὁ δούλός σου.

Δόξα Πατρί

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν,
καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδης καὶ
δάκρυα καὶ στεναγμὸν, ἀλλ' ἀντιλα-
βοῦ μου, Πάτερ Σοφέ, καὶ τὰς αἰτήσεις
πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα, ὡς
πανσθενοῦς Δεσπότης Χριστοῦ Μύ-
στης, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον πρὸς τὴν
ἐμὴν οἰκτρὰν ταπεινώσιν.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλον Ἀγνή;
Ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σω-
θήσομαι; Πορευθῶ; Ποίαν δὲ ἐφεύρω
καταφυγὴν; Ποίαν θερμὴν ἀντίλη-
ψιν; Ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν;
εἰς Σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς Σὲ μόνην καυ-
χῶμαι, καὶ ἐπὶ Σὲ θαρδῶν κατέφυγον.

Καὶ εὐθύς, τὸ παρὸν Ἐγκώμιον
πρὸς τὸ Ἄξιον ἐστίν.

Αξιὸν ἐστίν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
Σε, τὸν θεηγόρον, τὸν θεομακά-
ριστον καὶ θεοδίδακτον καὶ Ἀπόστο-
λον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὸν τῆς

Ἄσεβείας ἐκμειωτὴν καὶ τῆς εὐσεβείας μέγαν ὄντως καθηγητὴν, τὸν τῆς Ἐκκλησίας φωστήρα φωτοφόρον, Ἄνδρέαν, Σὲ τὸν μέγαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καὶ τὰ ἐφεξῆς Μεγαλυνάρια.

Κῆρυξ οἰκουμένης μέγας φανείς, πόλιν Βυζαντίδα Σὺ φωτίζεις κατ' ἐξοχὴν, σὺν τῇ τοῦ Εὐξείνου, Ἄνδρέα μάκαρ, Πόντου, τῇ Ἀμισσῶ καὶ ταύτας σοφῶς ἐφώτισας.

Λόγοις Σου φωτίζεις τὴν Λαζικήν καὶ τὴν Τραπεζοῦντα σὺν Νικαία τῇ θαυμαστῇ καὶ Νικομηδεῖα, συνάμα Χαλκηδόνι, ὡς μύστης καὶ αὐτόπτης Χριστοῦ Ἀπόστολε.

Τὴν Πόντου Ἡράκλειαν ὡς εἰκός, λόγοις ἐκδιδάξας, ὦ Ἄνδρέα καθηγητά, καὶ τὴν Προποντίδα ὡσαύτως ἐκδιδάσκεις, τὴν πόλιν τοῦ Εὐξείνου σὺν τε Ἀμάστριδα.

Τοῦ αὐτοῦ Μεγαλυνάρια

Θαύμασι φωτίζεις τοὺς Συνωπεῖς-μύστα τοῦ Δεσπότη, Σαμωσά, τας τε τοὺς Σοφούς· Νεοκαισαρεῖς τε, τοὺς πρώην ἀπειθεῖς μὲν, πιστοὺς δὲ διὰ λόγων Σοῦ εἰς τὸ ὕστερον.

Αξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς τοῦ δοξάζειν σε τὸν θεηγόρον, τῶν Πατραίων θεῖον ὑπασπιστὴν, τὸν τῆς Ἀχαΐας ἀντιλήπτορα τὸν θερμόν, Ἄνδρέαν τὸν μέγαν καὶ μύστην τοῦ Σωτῆρος, Πρωτόκλητον φανέντα, πάντες ὕμνούμεν Σε.

Δεῦτε τὸν Πρωτόκλητον Μαθητὴν, ἔν ὕμνοις ἁσμάτων, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν τοῦ Αἰγεάτου τὸ θράσος καθελόντα καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος ἐκμιμησάμενον.

Χαίροις ἀταδέλφων ἢ ξυνωρίς, Πέτρε καὶ Ἄνδρέα, Ἀποστόλων ἢ καλλονή, μεθ' ὧν δυσωπεῖτε τὸν Κτίστην ὑπὲρ πάντων, τῶν πόθῳ γεραιρόντων τὴν θεῖαν μνῆμην ὑμῶν.

Χαίροις ὁ Πρωτόκλητος Μαθητῆς· χαίροις σωφροσύνης καὶ ἀνδρείας στήλη λαμπρά· χαίροις ὁ τοῦ πάθους κοινωνὸς τοῦ Κυρίου, Ἀπόστολε Θεόπτα, Ἄνδρέα πάντιμε.

Κῆρυξ καὶ τῆς Θράκης οὖν γεγονώς, πάσης Θετταλίας καὶ Ἑλλάδος, μάκαρ σοφέ, καὶ Μακεδονίας, ἐσχάτως ἐκδιδάσκεις, Ἄνδρέα μυστολέκτα, τὴν Πελοπόννησον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ Στρατιαί,
καὶ αἱ τῶν Μαρτύρων, Ἀποστό-
λων, Ἱεραρχῶν, σὺν ταῖς τῶν Ὁσίων
καὶ Προφητῶν, Ἀνδρέα, καὶ νῦν
μακαριοῦσι, σὲ τὸν Ἀπόστολον.

Καὶ Τελευταῖον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων
ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ
τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς
τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα Τρισάγιον. κ τ λ.

τὸ, Ὅτι σοῦ ἐστίν. . παρὰ τοῦ Ἱερέως

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς,
πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦν-
τες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ
πεποιθήσαμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν
σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς
εὐσπλαχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ
τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς

ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου· πάντες
ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά Σου
ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πύλην ἀνοιξον
ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε. Ἐλ-
πίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν·
ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων·
σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
Χριστιανῶν.

Αἴτησις παρὰ τοῦ Ἱερέως τὸ, Ἐλέησον
ἡμᾶς ὁ Θεός· μνημονεύει, τοῦ ὀνόματος, δι' ὃ
ψάλλεται ἡ παράκλησις.

εἶτα τὴν αἴτησιν ταύτην.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν
ἁγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην κ τ λ.

Ὁ λαὸς τό, Κύριε ἐλέησον, 40 καὶ τό,

(ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.)

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
ἢ ἐλπίς πάντων, κ τ λ. καὶ ὁ λαός, τὸ, Κύριε
ἐλέησον τρεῖς, καὶ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ
φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις κ τ λ

Δόξα, καὶ νῦν.

Καὶ ἀπόλυσις μικρά· ἔπειτα ψάλλομεν
τὸ παρὸν τροπάριον

εἰς ἦχον β! πρὸς τὸ,

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. (✠)

Πάντων προστατεύεις, ὡς εἰκός, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ σῇ Ἐνδρέα, στοργῇ. Πρέσβυς γὰρ εὐπρόσδεκτος τῷ σῷ Δεσπότη ἑστώς, ἀπαλλάτεις τοὺς Κάμνοντας ἐκ νόσων παντοίων καὶ κινδύνων ἅπαντας, καὶ λύεις παιίσματα. Ὅθεν, ὡς προστάτην καὶ ρύστην, Σὲ ἀνευφημοῦμεν, τὸν Ἀπόστολον.

Καὶ τὰ Θεοτοκία ταῦτα

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἄνευ οἰκτιρῶν. Τὸ Δι' εὐχῶν. κ τ λ.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

(†) Σημείωσαι, ὅτι, ἐν ὅσῳ ψάλλονται τὰ εἰρημένα τροπάρια ποιούμεν μετανοίας, ἀσπάζόμενοι τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου, ἢ καὶ τὸν θεῖον Αὐτοῦ τάφον.